1875. VII. évfolyam. 226. szám. Hétfő, november 22.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Az állam és a nép.

Azt tartják, hogy a szolgaiság ügyességei nincsenek meg a magyar emberben. Nem tud se hajlongani, se hizelegni, teste és lelke egyformán nehézkesek az embertársaitól jövő rendelkezések teljesitésében. Annyit látunk, hogy a pinczérek, lakájok, jokeyk és a szolgáló szellemek minden egyéb fajai meglehetősen szaporitják közöttünk a nyelvre és származásra idegen elemeket. De ugy látszik ez a tapasztalás cserben hagy bennünket, mihelyest a politikai kengyelfutók és félhivatalos irók táborában tekintünk szét, melynek hasonlóan nincs más hivatása, csakhogy az uri akarathoz alkalmazkodjék. Nem állithatjuk róluk, — hogy behozott idegenek, mert hisz a magyar nyelvet csufolják meg mesterségükkel. És mégis a szolgaiság szokásaiban, a hizelgésnek kifejezéseiben ők az igazi tökélyt tudták elérni. Szellemük csodálatos ruganyossággal állit fejetetejére minden igazságot, a legnagyobb könynyüséggel tudnak átmenni egyik elvből a másikba, s ugy cserélnek minden állitással, mintha csak étlap szerint szolgálnának vele. Ha bizony mi visszaadhatnók a kölcsönt a külföldnek, a pinczérek, lakájok és hordárok fejében elküldhetnők a mi mameluk szónokainkat és officziósus iróinkat, hadd csodáltassák magukat más nemzetek által. Ha összeállanának egységes csapatba, mutathatnának a világnak olyast is, mit eddig még nem látott: az elmejátékok egy teljes circusát, mely a szellemnek eszközeivel ép ugy müvelhetné a tótágasokat, a nyaktörő mozdulatokat, és a gymnasztikai csodákat, mint a szokott vándor circusok azt a test erőivel teszik és épen ugy birna lovagokkal, jongleurökkel, kaucsukfiukkal és clowukkal.

Nem mondhatjuk, hogy semmi változatosságot nem nyujtanak. Vannak a politikának liberiás cselédségében, kik semmi más gyakorlattal nem birnak, — csakhogy mentől vastagabban alkalmazhassák a hizelgés kenőcsét; a kik a nyelvnek minden készletét, a stylisztikának minden fortélyát csak arra meritik ki, hogy hasra boruljanak Tisza Kálmán bölcsesége előtt. Ezek sem közönséges kontárok; az ügyesség, melylyel a szavakat egymásra tudják halmozni, s egy férfias, őszinte nemzetnek nyelvét byzantini fordulatokra, s a csuszás-mászás kifejezéseire képesitették, még megfelelő elismerésre tarthatna számot. Még sokkal különbek azok, kiket az önzés vakon vezet ugyan a hatalomnak minden büne és a kormányzók minden képtelensége után, kik szemérmetlenül áldoznak fel egymásután minden meggyőződést és véleményt, melyeket korábban politikai müködésök alapjává tettek, de a kik azért csak a legritkább esetekben élnek egyenesen személyekhez intézett hizelgésekkel, a kiknek módszerök inkább az, hogy saját szolgaiságuk minden nyilatkozását, minden uj concessiót s minden megtagadást ugy tüntessenek fel, mint a tudomány egy igazságát, — mint egy erkölcsi elvet és főleg mint a közszellemnek uj alakulását. A mit egy elvakult politika csak szinre hoz és a minek támogatására elvetemültségök odaesküdött: az ő szájukban az elméleti tan, a politikai gondolkodás köntösét ölti magára. Más urra vallanak, mint kit valóban szolgálnak. Az antichambreokban fogadják a parancsot és a közvélemény vagy épen a tudomány nevében hirdetik azt ki.

Magában a parlamentben a szolgaiságnak inkább ez utóbbi ugy mondhatjuk akademiai neme divatozik. A jelen költségvetési vitának folyama alatt sok olyan ujállitással lépett fel, melyek méltó csodálkozásba ejthetnék a müvelt világ minden moralista bölcsészét és politikai gondolkodóját. Kár volna azokat egyenként kikeresni, midőn kiemelhetjük azt az egyet, mely a legjobban jellemzi a politikai helyzetet és legtisztábban tanuskodik a kormányzat irányáról. A háznak egy journalista képviselője, — ki a journalistikában készült ugyan a képviselőségre, de a kinek korábbi journalistikai müködése ugy illik jelen képviselői szerepére mint ökölcsapás a szemre — már bátran koczkáztathatta azt az állitást, hogy a kormánynak v a n n a k u g y a n k ö t e l e s s é g e i a n é p i r á n t i s, d e s o k k a l n a g y o b b k ö t e l e s s é g e i v a n n a k a z á l l a m i r á n t. Az állitás első pillanatra is oly képtelenségnek tünik fel, mely a találmányok egy igen szomoru körét gazdagitja, és a négyszögü körnek veszélyes versenytársul szolgálhat. A mi viszonyaink között még sem járta meg képtelenségnek, mert nem is szerzőjének értelmi állapotáról tanuskodott, hanem a kormánypolitika természetéről, melynek védelmezésére csakugyan ilyen „elméleteket" kell föltalálni. Ha a kormánynak politikájában van valami elv, csak ez értelmetlenség képezheti elvét; azaz, ha az értelmetlenség elvet képezhetne, az képezné a kormány elvét.

Mióta államok léteznek, töméntelen vélemény uralkodott és sok különböző felfogás idézett elő nehéz harczokat a kérdés fölött: hogyan, micsoda elvek szerint, micsoda tényezőkkel kell kormányozni egy államot. De a különböző vélemények alapját, a vitának egységes kiinduló pontját mindig csak az tehette, hogy maga az állam a népért létezik és az állami szervezetnek valódi czélja biztositani a polgárok anyagi és erkölcsi javait. Az emberiség óriási forradalmak és patakokban ontott vér árán a legradikálisabb változásokon ment át s az absolut kormányzat elveit fölcserélte a népuralom elveivel; de ez mind nagyon fölösleges lett volna, ha sejtelme lehetett volna az igazságról, mely a magyar parlamentnek üvegteteje alatt egy déli órában megszülemlett. — A küzdelmek elve, — és itt az elvekről, nem a gyakorlatról szólunk — mindig csak a nép java volt. Egyrészről azt mondták, hogy mindent a népért, de a nép nélkül; másrészről, hogy mindent a népért, és a nép által, csak az nem jutott eszébe az absolut rendszerek legvakmerőbb hiveinek sem, hogy oly elméletet teremtsenek, mely az államjavát elválaszsza a nép javától. De hogyan is! Mi az állam nép nélkül, miben állhat az állam java, ha nem a népnek jóllétében?

Magyarországon az ily tételek talán csak a patriarchalis idők lomtárába tartoznak! Ugy látszik vitatkozásainkban el fogjuk érni azt a fokot, hol mint a görög bölcsészet egy iskolája, tagadni fogjuk, hogy élünk, hogy mozgunk, hogy érzéki szemléletünk tárgyai valóban léteznek. A magyar kormánynak szüksége, hogy hasonló elméletek terjedjenek. Nem mintha ez elméletek alapján cselekednék, de mert a képtelenség politikai tanná lesz, nagyon következetesen a magyar kormány cselekvését is elvi rendszernek és államférfiui gondolatnak fogjuk tekinthetni. A magyar kormány nem tesz semmit, mi a nép üdvét mozditaná elő. Ellenkezőleg mindaz a mit tett és tenni szándékozik, a nép jóllétének a köz és magánvagyonosságnak megsemmisitésével jár; adótörvényei, közigazgatási tervei a szellemi haladás és anyagi élet összes biztositékait egymásután lerombolják, a sirt, hol nemzet sülyed el, az adóexekutorok veszik körül. Ezt mindenki látja, mindenki érzi. És azért el kell hitetni, hogy a magyar kormánynak gondoskodása valami olyanra irányul, mi több a népnél; ki kell gondolni azt, hogy a magyar kormány nem törődhetik a nép bajával, mert igénybe veszi az állambaja. S miután az uj tan csak a gyakorlatnak felel meg, melyet a magyar kormány kezdettől alkalmazott, nem igen várják a választ és a vitát fölötte. Igaz, hogy az állam erőinek kell a nép javát szolgálniok. Még ha megforditva volna is, ha a nép létezném az államért, bizonyos, hogy az állam javát csak ugy mozdithatjuk elő, ha népjóllétet teremtünk. A nép romlásának árán keresni az állam javát a legjogtalanabb vállalkozás, de ha nem volna is jogtalan, teljesen lehetetlen is. Mindezt ők csak oly jól tudják, de nem vehetik semmi hasznát és igen hiába emlegetnők az elemi igazságokat. Csakhogy akkor egy kicsit tovább is mehetnének és el kellene fogadniok a végső következményeket Ha már az állam javát valami oly különálló dolognak tekintik, mely nem a népért történik, hagynák egyébként is a népet békén s akkor hát igyekezzenek az állam javát megteremteni a nélkül, hogy igénybe vennék a nép „áldozatkészségét."

Mezei Ernő.

— **Ő Felsége** az Uchatius-ágyukkal tett próbalövések alkalmából a közös hadügyminiszterhez a következő legfelsőbb kéziratot intézte:

Kedves báró Koller! Az arzenál tüzérszergyárában eszközlott beható szemle, s az uj aczélbronz üteggel a Steinfelden jelenlétemben megtartott próbalövés alkalmával, az aczélbronz lövegek kitünő szerkezete és bámulatos hordereje felől megnyugtató és örvendetes meggyőződést szereztem. Midőn ezt kedves alkalmul veszem magamnak arra, hogy lovag Uchatius vezérőrnagynak az állam és hadsereg körül szerzett kiváló érdemeit a legmelegebb elismerésben részesitem, — a legteljesebb elismeréssel és forró köszönettel kell megemlékeznem az ön csüggedhetetlen kitartása felől is, mely lehetővé tette, a sok és sulyos nehézségeket legyőzve, a hadseregnek egy minden tekintetben kiválóan megfelelő tüzérségi anyagot megszerezni.

Kelt Bécsben, 1875. évi november hó 18.

F e r e n c z J ó z s e f, s. k.

— **A vámügyi** tárgyalások — mint értesültünk — szakadatlanul folynak a monarchia két kormánya közt. Merfort Róbert, a fogyasztási adók ügyosztályának vezetője a m. kir. pénzügyminiszteriumban, — már öt hét óta Bécsben időzik s napinkint érintkezik az illető osztrák szakreferenssel; b. Salmen Jenő, a magyar pénzügyminiszteriumban a vámügyosztály vezetője pedig készen van terjedelmes jelentésével.

— **A király** ő felsége jövő szerdán f. hó 24-én délelőtt 10 órakor a budapesti királyi várlakban általános k i h a l l g a t á s t fog adni, előjegyzések a mondott napig a cabineti irodában eszközöltetnek.

— **Andrássy gr.** külügyminiszter s a magyar kormány között e napokban több értekezlet tartatott, melyek tárgyát a külföldi államokkal kötendő szerződések képezték.

— **Ő felségének** Bécsből eljövetele előtt, mint tudjuk, az osztrák miniszteri tanács a vámkérdésben adandó interpellátionalis válasz tárgyában ő felsége elnöklete alatt ülést tartott. Ennek folytán az osztrák kormány a hozzá intézett interpellátiókra még a jövő képviselőházi ülésen sem fog felelni, miután a magyar kormány az osztrák kabinet által czélzott engedmények iránt nem nyilatkozott.

— **A költségvetés általánosságban** történt megszavazásakor pártunk részéről Földváry Földváry János és Ocskay Rudolf „nem"-mel szaztak, holott az országgyülési gyorsiroda jelentése alapján nevezett képviselők a távollévők közt emlittettek.

— **A belügyminiszter**, közigazgatási törvényjavaslata, főispáni körökben, mint halljuk, nem a legkellemesebb hatást szült. S a főispánok közül többen szándékoznak a nevezett törvényjavaslatokban foglalt elvektől eltérő nézeteiket szóval vagy irásban a belügyminiszter tudomására juttatni.

A könyörületes szivüekhez.

Horn Ede m. kir. államtitkár s hazánk nagy tudományu fia szomoru anyagi viszonyok között hagyta hátra derék családát.

A fővárosban a szegény család felsegélésére bizottság alakult, s ez felhivást intézett a haza minden lakójához, hogy ki-ki segitse a szenvedő családot.

Lapunk olvasóinak mi is a legmelegebben ajánljuk ez ügyet szives pártfogásába.

Kétszer ad, a ki hamar ad.

Feleslegesnek találjuk Horn Edét bővebben ismertetni, s családát a közönség rokonszenvébe ajánlani.

Csupán azt emlitjük fel, hogy az adakozások folyó évi deczember hó végéig a fővárosi biz. pénztárnokához, Deutsch S. testvére és társa három korona-utcza 1. sz. a. beküldendők.

Ismételve a leghathatósabban ajánljuk ez ügyet a nemes szivü emberbarátok nagybecsü figyelmébe.

Megérdemli az a férfiu, hogy családáról a nemzet gondoskodjék.

A „Debreczen" szerkesztősége.

— *A magyar fővárosból.* — **Gr. Zichy** József volt keresk. és közl. miniszter tengerentulra utazik, — czélja Keletindiát és Chinát bejárni. — **Klapka** György tábornok Konstántinápolyba utazik, hol nehány hetet töltvén, viszsza utazik. **Herczeg** Mór hazánkfia, ki hosszabb idő óta külföldön elt, de két év óta a török hadseregnél orvosi szolgálatba lépet, s közelebb rendeltetése helyére utazik. **A magyar** földtani társulat f. év nov. 24-én szerdán d. u. 5 órakor a m. t. akad. épületében szakülést tart. **A m. t.** akadémia II osztálya f. hó 23-án d. u. órakor ülést tart, tárgyai: 1. Nagy Iván r. t. székfoglaló beszéde: „Az utolsó árpádházi király trónfoglalása." 2. Keleti Károly r. t. székfoglaló értekezése: — „Visszatekintés nemzetgazdaságunk egy negyed századára." **Kisfaludy-társaság** nov. 24-én d. u. fél 4 órakor szinte ülést tart, — a hol Heuszlmann Imre Egyiptom régi müvészéről, és Szász Károly gr Zichy Géza „Az emberiség epilogja" czimü költeményét olvassa fel, ezután Greguss Ágost Jnvenál 15-ik satyráját „a babonás hitről" mutatja be. — **Gabnaüzlet** pang, vevők és eladók tartózkodnak minden kötéstől, mert Németország, Svájcz, Franczia és Angolországban átalában hasonló pangás mutatkozik az Amerikából érkező csökkent lisztárak miatt. Disznó zsir hordóstól 40 frt, a nélkül 38 frt, bécsi mázsánkint. Szalonna 35—36 frt. Amerikai 34—35 frt. Fagygyu ára 29—29 ½ frt. **A köztelken** rendezett borvásár tegnap bezáratott, mely a kezdet nehézségei mellett szép eredményt eszközölt, jelentékeny üzletek kötésében. E mozanat nemzetközi fontosságra csak később emelkedend, melyet az orsz. gazdasági egyesület sikeres közremüködése eredményezett.

Vidék.

— A „Debreczen" levelezése. —

N y i r e g y h á z a, nov. 19.

A napokban egy szegény özvegynek az udvarából erőszakkal hordogatták fáját, — ő ennek meggátlása végett a helybeli csendbiztos urat oda hivta, a ki meg is jelent s a rakonczátlankodót rendre utasitotta egész illedelmesen, eddig még minden rendin volt, — de az erőszakoskodó Hegedüs József mükertész, ki, közbe legyen mondva, — vidékünkön ily tetteiről már szinte hiressé vált — a csendbiztos urat és a megkárositott özvegyet, valamint annak menyét bevádolta a helybeli kir. törvényszék előtt, hogy azok a t. törvényszéket m e g h u n c z u t o l t á k.

Erre lett aztán hajsz, — tanuhallgatás inquizitió stb. lettek is igen hitelt érdemlő tanuk, a kik bizonyságot tevének az özvegy, menye és a csendbiztos ur ellen. 1-ső Hegedüs József ugy is mint árulkodó, 2-ik a felesége, 3-ik a leánya, 4-ik a fia, 5-ik a szolgálója, ezen 5 hitelt érdemlő tanu hihallgatása után bár mind a 3 vádlott határozottan tagadta, hogy meghunczutolták volna a törvényszéket, a t. törvényszék a nélkül, hogy szokás szerint vádalá helyezte volna vádlottakat, kitüzte a végtárgyalást, és talán el is marasztotta volna mind a hármat bizonyos indokból, ha a fővédlőnek szemébe nem mondja ott a törvényszék előtt az egyik vádlott, hogy épen ő az, a ki megérdemelné, hogy a vádlottak padján üljön, mert ő t. i. Hegedüs József azt tanácsolta vádlott nő férjének, „hogy vegyen olyan puskát, a melyik nem duran s lövöldözze le a törvényszék tagjait."

Ez aztán uj fordulatot adott a dolognak, vádló, tanuk, — s vádlottak haza küldettek s ujabb vizsgálat lett elrendelve.

Igy lett meggátolva a t. helybeli törvénytelen actus végrehajtásától, — mert önbirája akart lenni magának, pedig törvényeink az önbiráskodást, mint bünt büntetik, másodszor pedig önmagát törvényen kivül képzeli akkor, a midőn az egyszerü rágalmi ügyet, bünügyi uton traktálja, nem tudtuk magunknak sehogy sem megmagyarázni, — hogy képzelhet a t. nyiregyházai t ö r v é n y s z é k e tekintetben kivételt?

Ülnök urtól pedig szeretnők megtudni azon megtámadó szavainak indokát, melyet a kötelességét hiven teljesitő városi csendbiztos ur ellen használt, a tárgyalás folyamán, nevezetesen, azt mondá: „hogy mert a csendbiztos ur kiküldetés nélkül a Hegedüs udvarára menni?" Hogy képzeli a t. ülnök ur ezt? Ha valakit megakarnak gyilkolni, meglopni, vagy kifosztani és ez a csendbiztoshoz folyamodik segélyért, a csendbiztos, mielőbb segélyt nyujtana a veszedelemben forgónak, menjen el főnökéhez s küldesse ki magát, ugy-e, hogy igy gondolja ön a kiküldetés elvét alkalmazni?

Várjuk az ügy fejlését.

r. l.

Vidéki hirek. **Hontból** a főispán arczképe leleplezésének ünnepélyét a disebéd után a város kivilágitása és fáklyás menet követé. Másnap a közgyülésen a füispán az irányában nyilvánitott kitüntetést azzal viszonozta, hogy

---

A „DEBRECZEN" tárczája.

HANNIBAL.

— Történeti kép. —

Dr. FEKETE LAJOSTÓL.

(Folytatás.)

Mint a hegyről lefutó patak áradata, oly gyorsan jött most Hannibál Róma ellen, s nem volt Rómának hadserege, mely őt utjában meggátolni merte volna; egy rémkiáltás hangzott végig egész Itálián, melynek hallattára elsápadtak az arczok, még a bölcsőben fekvő kisdedet is, e kiáltással némitá el dajkája, ha sirni kezdett „H a n n i b a l a n t e p o r t a s" jön Hannibal!

Addig hátráltak a rómaiak, mig végre Hannibállal csakugyan találkozniok kellett Kannenál, hol az összes római haderő öszpontositva lőn Lucius Emilius, és Terentius Varró konzulok (polgárnagyok) vezérlete alatt.

A csatarendet maga Hannibál állitá fel, titkos örömmel szemlélte a köldökig meztelen gallusokat hoszszu nyelü lándzsáikkal, a paizsos spanyolokat hegyes gládiusaikkal, a győzelemittas punokat barna képeikkel, a büszke helvétákat felszerelt nyilaikkal, s lelke örömmel telt el, a mint látta az ügyetlenül felállitott római légiókat páni félelemmel eltelve.

A csata elkeseredetten folyt mindkétrészről, mindegyik fél átérezte a nap jelentőségét a küzdelem következményeit; de hasztalan! a győzelem Hannibal zászlóihoz szegődött, a római sasok porba tiportattak, 50,000 római csatár kifolyt vére festé a harczmezőtt, ott feküdtek halomban a triáriusok, a római sereg legvitézebb katonái, taréjos sisakjaik, s pikkelyes mell páncélaikban, mindegyszálig leméezárolva, maga a fővezér Lucius Emilius is, megsebesülve futott el az ütközetből, mit látva egyik ezredes, Lentulus, lovát ajánlá neki a menekülésre, de az nemesen viszautasitá, mondván „csak fuss barátom! s add tudtára Rómának a veszélyt, mond meg Fabiusnak, hogy tanácsát életemben követtem, s halálommal is megpecsételtem!" Valóban! ott adá ki Emilius nemes lelkét, nyilzápor közepett. — Hannibal pedig Rómának vette utját, zászlóját egy dombra tüzte föl, honnan tőből be lehete Rómát látni, Rómában pedig oly nagy volt a rémület, hogy a zászlót — bár Hannibal onnan elvonult, — senki sem merte a halomról letépni.

A győztes Hannibal e csata után három köböl arany gyürőt küldött hazájába Kárthágóba, melyeket a kannei csatába elesett római katonák ujjairól huzatott le, s a kárthágói tanács, a győzelem e jelvényeit, előteremében közszemlére kitétette.

E csata után, egyik alvezére Hannibálnak, midőn a vezért szorgalmazná Róma megtámadására, igy szólott „győzni ugyan tudsz, de győzelmeidnek nem tudod hasznát venni". Ismételjük Rómában oly nagy volt a közijjedelem, hogy többé nem Italia, de a főváros megvédéséről volt csak a szó, s a diktátorrá választott Fabius is, csak e város falait erősitette.

A szerencsétlen csata annyira lehangolta Rómát, s polgárai annyira nem biztak az erődített Kapitóliumban, Hannibal netaláni támadása esetében, szóval a közszellem annyira el volt csüggedve, hogy tömegestől hagyták el a római polgárok hazájukat, 6000 római Kanuziumba költözött; pedig polgári bün! sőt hazaárulás elhagyni az árva hazát akkor, midőn annak hü fiakra van szüksége!

Metellus ösztönzésére a római ifjuság, a város elhagyására határozá el magát, mi ha megtörténik; Rómára károsabb leende vala, minden eddigi csataveszteseinél.

De hol a szükség legnagyobb, ott van isten legközelebb, Rómát háziistenei még nem hagyták el örökre! . . . a gondviselés támasztott egy ifjut, — a 18 éves Scipio ezredest, ki átlátva a szándok veszélyes voltát, az ügy élére állott „kinek a haza java szivén fekszik, az engem kövessen!" szólt kardot ragadva, s elvbarátait a Metellus házához vezeti, hol épen gyülést tartottak a kishitüek; azok mind elbámultak, mi fog most történni? . . . Scipió haragtól kipirult arczczal, lángoló tekintettel, szikrázó szemekkel állott a terem közepén, s kardját neki suhintva szólt: „Mit akartok ti eszeveszettek? a hazát elhagyni véginségében? . . . A sas keselyü ha fészkét megtámadják, oltalmazza azt; és ti gyávábbak akartok lenni az ég madarainál? holott fegyver van kezetekben? . . . Nem! Istenemre nem! ez nem fog megtörténni! esküszöm, hogy a köztársaságot soha el nem hagyom és soha meg nem engedtem, — hogy azt más polgár is elhagyja." Aztán Metellushoz fordulva, mondá: „És most mindnyájan esküdjetek meg erre, ha vonakodtok véreiteket ebek isszák fel" — Azok a jelenet nagyszerüségétől áthatva, utánna mondák az eskü szavait.

A dolgok folyamán e körülmény iszonyu fordulatot tőn! Róma hihetetlen erőt fejtett ki, a tüz megvolt, bár hamu alatt, csak oly férfi kellett, ki azt éleszteni képes legyen, — Scipió ilyen volt! — A római polgárok vetélkedve hordták vagyonukat a haza oltárára, mindenütt fegyvert kovácsoltak, köszörültek, az ifjuság 17 éven felül mind fegyvert fogott Hannibál ellen; azonban bár apró csatározásokkal minduntalan háborgatták seregét, döntő csatába — mint Hannibál óhajtotta volna — nem mertek vele a rómaiak bocsátkozni.

Hannibal felett ezenközben, kezdtek tornyosodni a fellegek!

A római senatus átlátta, mikép Italiában Hanniballal megmérkőzni emberi erő felett van, de óhajtván megszabadulni Hannibal csapatainak 16 év ólta tartó örökös pusztitásaitól, Scipió tanácsára, a háborut Áfrikába, Kárthágó közelébe kivánta áttenni, azon reményben, mikép ha majd Kárthágót szoritják, Hannibál — hogy hazájának segélyt vihessen, — kénytelen leend elhagyni Itália területét.

És valóban, a következés igazolta e számitás helyességét!

(Folyt. köv.)

2000 frt alapitványt tett a kórházban egy ágy alapitására. **A keleti marhavész** állásáról kiadott hivatalos jelentés szerint Magyarország egész területe vészmentes. **A vágvölgyi** vasut épitését az engedményesek folytatják, s a szükséges költséget a pálya befejezésére biztositják. **„Máramaros“** szerint a Tisza vize annyira nőtt, hogy a szlatinai hid s a mellette levő vasuti töltés közel áll a tönkremenetelhez, mely veszedelem oka a hid czélszerütlen épitésében keresendő. **Kaposvárott** iszonyu orkan dühöngött e hó 11-én esti 10 óra tájban, mely miatt ablaktáblák repültek a légben, vasuti kocsik a sinről lesodortattak, házak, kémények döntettek le. Ez iszonyu menydörgéshez hasonló morgás, ropogás csak 2 perczig tartott, mégis ugy néz ki a város egyik része, mintha hetekig ágyuztak volna. Azután nagy záporeső jéggel esett éjfél után 2 óráig, mely miatt a város utczái viztengerben állottak. **Viskről** vett hir szerint a mezei egeren annyira elszaporodtak, hogy az őszi vetést egészen elpusztitják. **Pozsonyban** Bónis Lajosné hazafias erényeiről s áldozatkészségéről ismert urhölgy elhunyt. Örök béke lengjen sirja felett. **Királyné ő felsége** nevenapját Pozsonyban megünnepelték. **Fürst Amália** asszonyság a zsidó leányok iskolájában azon szegény leányoknak, kiknek feldolgozandó pamutja s kötőtüje nem volt, azon czikkekből tetemes mennyiségüt bocsátott az iskola rendelkezésére. **Aradon** a kereskedő segédek betegápoló és segélyzőegylet létesitése ügyében tegnap tartottak gyülést. **Utánzásra** méltó példaként az aradi tüzoltóegylet egy állandó páholyt bérelt, a nehéz körülmények közt működő szintársulat gyámolitása érdekében. **Nagy-Károlyi** mükedvelők az ottani városi kórház javára szini előadást rendeznek, az előadást tánazmulatság fogja követni. **Kölcsey Sándor** fiatal ügyvéd tegnapelőtt esküdött N.-Károly város polgármesterének leányával Böszörményi Ilonával. Legyen a frigy erős, törhetlen. **Bánfalván** és vidékén gyönyörü őszi nap volt nov. 16-án, déltájon 17^1_2 foknyi meleggel, a méhek a legvidorabban repkedtek. Ekkor tehát Hugó és Gergely nem huhogott.

Külkereskedelmünk.

E czimen az E. és M. Ujság Magyarországnak közgazdasági nyomorát, eltévesztett külkereskedelmi politikájában keresi — és pedig a legalaposabban. Mert az ország 1872-ben, tudvalevőleg 175 millió frttal több értékü czikket hozott be a külföldről, mint a mennyi innen kiszállittatott; a nemzeti vagyon nehezen pótolható rovására. 1873-ban a behozatal ismét 460 millió frtra rugott, a kivitel ellenben csak 300 millió frtot képviselt. A forgalom e viszszás voltának eredménye tehát ez évben ismét nem kevesebb, mint 160 millió forintnyi forgalmi deficzit. Tehát két évnyi rövid idő alatt, Magyarország külkereskedelmi politikájának helytelensége miatt 335 millió forint erejéig károsult.

A mult évre nézve nincs ugyan még összeállitva a végső mérleg, de minthogy a „barna könyv“ kimutatásaiból világosan látható ama hanyatlás, mely a gabonának kivitelében előállott, ennélfogva el lehetünk rá készülve a statisztikai kimutatások előtt is, hogy a mult évi forgalmi deficzit legalább is lesz 160 millió frt, a mely az előbbeniekkel összevetve, azt tünteti ki, hogy Magyarország a legközelebbi három év alatt 500 millió forint erejéig megrövidült.

Ha Magyarország politikájának egyéb ágazatai a tőkéig netovábbjának képét mutatnák is, ez egy irányban elfoglalt helyzete, egy magában elegendő volna arra, hogy megölje, megsemmisitse, a pénzügyi halál torkába taszitsa az államot.

S még hagyján, ha a mult vétkeiért kellene most bünhődnünk, de a jövőben még nyomorultabb sors várakozik reánk.

Mert tekintve, hogy Magyarország igényei évről évre nagyobbodnak, ipara, kereskedelme s kiviteli forgalma évről évre hanyatlik, tökéletesen el lehetünk készülve arra, hogy az eredmény még roszabb lesz az itt feltüntetettnél.

Ime itt az adatok, hogy minő stagnatio- ban maradt kivitelünk 5 évi kimutatás szerint és miként emelkedtek fogyasztási igényeink e czikkeknél 5 év alatt kétszeresre, hasonló arányt okozva a forgalmi deficzitben is.

Müszerek, gépek és apró áruk czime alatt a behozatal és kiviteli számok összehasonlitása után 5 év alatt ezen egy tételnél a deficzit 249.337,518 frt.

Magyarországban szőtt és kötött áruk czime alatti tételnél a deficzit 5 év alatt 508.646,524 frt.

A fentebbi tételek alatti czikkek iránti igényeink növekvése tehát tisztán kilátszik e kimutatásokból, valamint az is, hogy kivitelképességünk a növekvő fogyasztás daczára is egyáltalán nem erősbödik. Müszerek, gépek, apró áruk czim alatt, öt év lefolyása után, épen kétszeres értékü czikket kellett behoznunk, mert az 1868-ki 36 millió összeg 71 millióra emelkedett (s 71-ben 11 millióval még nagyobb volt) a kivitel ellenben nem nagyobbodott egy fillérrel sem. Öt millió volt akkor is, most is.

A szőtt és kötött áruknál nem emelkednek ugyan igényeink ily óriási mértékben, de nem is haladunk a kiviteiben egy tapodtat sem. A deficzit pedig, mely öt év előtt 88 millió volt, e tételnél most már 126 millióra rugott, tehát mint egy harmadával nagyobbodott meg.

Azon czikkek ellenben, a mikből többet szállitunk külföldre, mint a mennyit behozunk, s a melyek hivatva volnának e veszteségeket ellensulyozni, most már egytől egyig hanyatlást mutatnak. Gabonát és kerti termelvényt szállitottunk külföldre.

1868 ban 112.139,750 frt értéküt. Behoztunk pedig csak 5.261,612 frt árut, forgalmi többletünk e szerint 106 millió 800 ezer frt volt.

1873-ban azonban csak 88 millió értéket szállitottunk ki, mig be 19 millió értéket hoztunk a többletünk ekkor már csak is 69 millió forintnyi volt.

Számba véve pedig a „barna könyv“ azon ijesztő kimutatásait, hogy e nemü termelvényeink leszorultak épen azon piaczokról, a melyeken eddig legkeresettebb czikkekként szerepeltek, s igy például a mult évben, pusztán Olaszországba szállitott gabonánk 17 millióról 3 millióra apadván le; ugy hiszszük, nem kell hozzá jóslatszerüség, vagy nagy pénzügyi tudomány, hogy kiszámithassuk azt, miszerint a jövő évre termelvényeinkre nézve is be fog állni a fentebbi tételeknél kimutatott arány, s a mult év stistikai kimutatása elénk fogja tárni azt, hogy a kiszállitott gabona épen felére szállott 1868. óta, mig ellenben ugyan a külföld behozatala meg négyszeresedett. S ezt az arányt minden egyes czikkre nézve ki lehet mutatni.

Ime bemutattuk a 67-es kiegyezés megalkotóinak müvét. Ez már számokon, tiszta megczáfolhatlan alapokon nyugvó tény. Őrizkedünk attól, hogy kommentárral kisérjük, — bizzuk egyedül az olvasó közönség belátására, mit tartson azon férfiak felől, a kik egy államot képesek ily borzasztó rohamosan az anyagi megsemmisülés sirjába dönteni, még pedig, és ezt nem szabad felejtenünk, a szabadelvüség zászlója alatt elförmedve, paraszt haraggal fogadva, azon férfiak szemrehányásait, kik önállóságuk megőrzése mellett a kétségbevonhatlan vészes tényeket, kérlelhetetlenül szemeikbe vagdalják.

T. D.

Külföld.

— **Lemberg.** Kormánylapok dementirozzák az orosz csapatoknak Galicziába leendő oevonulásáról keringő nyugtalanitó hireket, s azt lehetetlennek tartják.

— **Cettinje.** Az ifju polgár képviselők ideérkeztek, hogy a kormánynyal érintkezésbe jöjjenek.

— **Ragusa.** Granskonál 6000 felkelő áll harczkészen, jelentékeny ütközet váratik.

(—) **Ausztria.** Bécs. A részleges agyvelőgyuladásban már régen beteg modenai Ferencz főherczeg tegnap este 5 óra előtt meghalt.

Szinészet.

— d — f. Szombaton, november 20-án adatott két apróság; első; Ilyenek ők mind, vigjáték egy felvonásban. A három szereplő, Rott Mari, Siposné és Abonyi a legnagyobb élénkséggel, kedvvel játszottak. A közönségnek igen tetszett a már másodszor szinre került vigjáték.

E vigjáték után következett a hanpverseny. Blau Gyula ur ma bebizonyitá hogy a hegedümüvészetben nagy jártassággal bir; technikai ügyessége, melylyel hangszerét kezeli, moglepő hatással volt a közönségre, mely irányában hosszan tartó zajos tapssal és éljenekkel fejezte ki elismerését.

Előadott darabjai közül leginkább kivált a boszorka-táncz, meg Steinacker ur zongora kisérete mellett, kitünően sikerült.

Bacsó Lujza és Béli Róza kisasszonyok szintén közremüködtek, Béli Róza Mignom czimü operából énekelt egy részt, kielégitőleg ez alkalommal egy virágcsokrot is kapott. Bacsó Lujza magán áriája (Rohan Mária operából elragadó volt, a kellőleg helyes hangkordozása, mely a hangnak kellemes olvadékonyságával párosult, nem csoda, ha közözönséget szünni nem akaró tapsra ragadta.

Az élveteljes estét bezárta a szerelmi varázsital czimü egy felvonásos operette; ebben különösen kitüntek Krieger Kornélia, Gyöngyösi Etel továbbá Timár és Németh, — utóbbinak játéka felette mulattató volt.

Vasárnap, november 21-én adatott: Görgei és a világosvári gyásznapok; történeti korrajz 5 felvonásban, irta Dalnoki G. Gyula.

A darab nem sok drámai becscsel bir, voltak ugyan egyes jelenetek, melyek hatottak, de azok is a kidolgozást tekintve, sok kivánni valót hagytak fen. Görgei jellemzése sem egészen hü a történelemhez; a lelkiismeret furdalásai öt (mint a darabban kifejtve látuk) ki ma is államhivatalban van, aligha bántottak az életben. Különben vasárnapi darab, mely tetszett is a nagy számmal egybegyült közönségnek.

A szereplő személyzet igyekezett a legkisebb momentumot is kellőleg kidomboritani; s e tekintetben Takács és Siposné érdemlik az elismerést első sorban. Szeles mint mindig, ma is hatást keltett alakitásával. Abonyi és Timár jól játszottak. Kiss (czigány honvéd) sokszor megnevettette a közönséget. Gyöngyösy Etel kis szerepét helyes felfogással adta. Egy szóval az egész előadás menetét a folyékony szabatosság jellemzi, hozzá véve a sikerült képleteket, mondhatjuk, hogy a közönség megelégedéssel távozott a szinházból.

UJDONSÁGOK.

*** Azon előfizetőinket, a kik még előfizetéseikkel hátrányban vannak, tisztelettel felhivjuk, hogy előfizetési dijunkat minél előbb beküldeni s az által kiadói gondunk terhét könnyiteni méltóztassanak.**

* **Nagy részvét mellett** temették el tegnap özv. Szőllössy Jánosné urhölgy kihült porait. A nagy templomban Révész Bálint püspök tartott felette szép beszédet. Nyugodjanak békében hamvai!

* **Bacsó Bálint** a magy. általános bizt. intézet hivatalnoka ma váltott jegyet Jeney József szellem és kellemdus leányával Emmával. — Áldást kivánunk a tiszta szerelemből kötött frigyre.

* **Városunkban** a szatmári gőzmalomnak több részvényese van; az ügy érdekében közöljük tehát a következő körlevelet.

Jelen körlevelünk által van szerencsénk önt értesiteni, hogy a szatmári gőzmalom-társulat váltótörvényszékileg bejegyzett czég alatt, helyben létesitett gőzmalmunkat, mely a legujabb és általánosan legczélszerübbnek elismert gépekkel van felszerelve, a forgalomnak átadtuk. Müködésünk mindig oda fog irányulni, hogy versenyképességünket gyártmányunk kitünő minősége és a legjutányosabb árak által tényleg igazoljuk. Egyszersmind tudatjuk, hogy a társulat czégjegyzésére, a czégbélyegző használata mellett, az igazgató és egy választmányi-tag együttesen vannak feljogositva; ennélfogva kérjük a czégjegyzésre jogositottak alant következő aláirásait jegyzékbe venni. Becses megbizásaikat kérve, maradunk teljes tisztelettel „Szatmári gőzmalom társulat.“

* **Tudomásul.** A nagyméltóságu m. kir. pénzügyminiszteriumnak folyó év november hó 5-én 52196. sz. a. kelt intézménye folytán ezennel közhirré tétetik, hogy a szopos bornyukra is külön marhalevelet kell váltani, jövőre tehát mindazon bornyuk, melyek rendes és a törvényben előirt marhalevelek nélkül árultatnak, el fognak koboztatni és a kincstár részére elárvereltetni. Debreczen, 1875, november hó 22-én. Rab László alkapitány.

* **Értesités.** A külső és belső rőzsebiztosok választása a jövő deczember havi közgyülésen fogván eszközöltetni: felhivatnak az ezen állomást elnyerni óhajtók, hogy e folyó hó végéig alólirt hivatalnál jelentkezzenek. Debreczen, 1875. november 22. A polgármesteri hivatal.

* **A magy. irod. önképzőtársulat“** által a főiskolai ének és zenekar közremüködése mellett f. . nov. 28-ikán d. u. 4 órakor a főiskolai ének teremben tartandó — **Csokonai** ünnepély, müsorozata. 1-ső szakasz. 1. Nyitvány (Farsangi képek Straustól) előadja a zenekar. 2. Elnöki megnyitó beszéd Orosz Istvántól. 3. Dal: A reményhez, előadja az énekkar. 4. „Csokonai emlékezete“ szavalja Kürthi Károly. 5. Dal: A tihanyi ekhóhoz, előadja az énekkar. 6. „Az utolsó szerencsétlenség Csokonaitól, szavalja Torma Károly. II. Szakasz. 7. Távolból (Straustól) előadja a zenekar. 8. **Csokonai** (jellemrajz) egy társulati tagtól. 9. Népdalok (T. G.-tól) előadja az énekkar. 10. „Elfréda“ (Arany Lászlótól) szavalja Tömöri József. 21. Dal: A csikóbőrös kulacshoz, előadja az énekkar. 12. Csárdások, előadja a zenekar. (Debreczen 1875, nov. 21.)

* **A debreczeni könyvnyomdászok** önképzőegylete tegnap, nov. 21-én tartotta évi tisztujitását. Elnökké: Takács Ferencz, jegyzővé: Harsányi József, pénztárnokká: Ember Lajos választattak.

* **Öngyilkosság**. Megdöbbenéssel vettük a szomoru hirt, hogy Bozóki János, főiskolánk egyik volt növendéke, tegnap a czegléduttczai temetőben édes anyja fejfáján felakasztva találtatott. A 16 éves ifju városunk szülötte, Bozóki János köztiszteletben álló kömivesmester fia. Szörnyü elhatározásának indoka nem tudatik. Ma temették el. Találjanak porai csendes nyugalmat a sir szelid ölében!

* **Panasz.** (A közönség köréből.) A tiszavidéki vasuton még most sem fütnek, habár olykor nagy hideg van is. Pedig bizony már nagyon közel a „zuzos deczember.“

* **Egy hetedik** osztálybeli jeles tanuló kisebb osztályu tanulók mellé oktatóul ajánlkozik. Értekezhetni iránta kiadó hivatalunkban.

* **Jónász Lipót** vendéglős ur által folyó hó 20-án Horn Ede özvegye s árvái javára rendezett zeneestély tiszta jövedelme 105 frt és 1 drb. ezüst tallér, mely összeg még ma Klapka György táboronok kezeihez származtatik Budapestre. Fogadja a nemes gondolkodásu vendéglős nagylelkü munkálkodásáért, valamint a felülfizetők jótékonyságukért köszönetünket.

* **Baum Miksa ur,** eddig a bécsi kartongyár bizományosa, a helybeli fióküzletet saját kezére átvette, miáltal a helybeli önálló kereskedők száma egy jeles szakemberrel szaporodott.

* **A helybeli vadásztársulat** tegnap tartott savóskuti kirándulása meglehetős sikerrel végződött, a mennyiben 16 nyulat és 2 rókát löttek, noha az idő épen nem volt kedvező.

* **A debreczeni** pénzügyigazgatósághoz VI osztályu adó tisztekke legujabban a következő egyének neveztettek ki: — Gál Károly; Ujvári Gábor; Bognár Pál

* **Az idei népszinmüi pályázat** mint a központi lapokban olvassuk eldöntetett; melyszerint a begyült 29 mü közzül a „Toloncz-“ nak, mint aránylag a legjobb münek itéltetett oda a 100 darab arany. Szerzője Tóth Ede.

* **Szinházi hirek.** Szatmári Árpád a debreczeni szinház egyik tehetséges tagja, mint értesültünk, lábfájás miatt nehány napig nem fog játszani. A „száz szüz“ czimü operette, — melyről minap azt irtuk, hogy előadásra ki van tüzve, legujabb értesülés szerint a müsorról bosszabb időre elmaradt. „Dünanan apó“ czimü operette jövő héten szinre kerül.

* **Müller Lajos** táncztanár f. hó 26-án tartandó szinházi jelmezbálja, mint több oldalról hallottuk, igen fényesnek igérkezik lenni. A táncztanár ur ugybuzgalma mindenesetre pártolásra méltó.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— Nov. 20. —

Elnök Ghhyczy Kálmán. Az ülés 10 órakor megnyittatott s a jegyzőkönyv hitelesittetett. Elnök bemutatja az eperjesi kollégium kérvényét. Trefort miniszter beadja jelentését 1873. évi tanügy állapotáról stb.

Napirenden van a p. ü. bizottságnak az 1876-iki államköltségvetésre vonatkozó két javaslat tárgyalása: 1. A nyugdijakra a bizottság még felhivni kivánta a kormány figyelmét, hogy azok jövőre a költségvetés részleteiben egy czim alatt, de a nyugdijak és végkielégitések elkülönitésével terjesztessenek be. 2. Hogy a vallás és közokt. miniszter a törvényhozás elébe terjesztendő évi jelentésében az ország közoktatásának állását minél teljesebben kitüntethesse, óhajtja a bizottság, hogy a szakminiszter a kezelésük alatt levő szakiskolák állapotáról évenként adatokat nyujtsanak. Mindként javaslat egyhangulag elfogadtatik.

Következik a költségvetés részletes tárgyalása a tegnap megállapitott sorrendben.

A királyi udvartartás költsége 4.650,000 frt elfogadtatott.

A királyi kabinet irodájára és annak nyugdijaira előirányzott 74,295 frt vita nélkül megszavaztatott. — Ezután az országgyülés költségei 878,173 frtban, a közösügyi kiadások, a többség által 27 millió 74,174 frtban, a központi kormány közegeinek nyugdijai 217,833 frtban megszavaztattak.

Következik a kérvények tárgyalása, Borsod s több megyének kérvénye, a óállitási próbára vonatkozó miniszteri rendelet ellen, — melyeket a kérvényi bizottság a honv. miniszternek ad ki véleményt adni. S a bizottság véleménye fogadtatott el.

Szalay Imre részletes indokolás mellett interpellácziót intéz a kultusminiszterhez, miután az ülés 12 óra után véget ért.

Debreczeni szinház.

III. Bérlet. 10. sz.

Kedden, 1875. nov. 23-án.

adatik:

Az egyetlen leány.

Lengyel vigjáték 1 felv. Irta: gr. Pedró S. németből forditotta Radnótfái S.

Ezt követi:

Chonfleuri ur itthon lesz.

Vig operette 1 felv. Irta Momaux ford. Tornay P.

A mára hirdetett „FAUST“ nagy opera Scholaszter betegsége miatt adatik később.

— **Bécsi tőzsde** nov. 22. (Távirati tudósitás.) Ezüst 104,70, — cs. arany 536^1_2; Napoleonarany 9.11.

Ideiglenes felelős szerkesztő:
TISZAI DANIEL.

HIRDETESEK.

CHARLES BURRELL
St. Nicholas Works, Thetford, Norfolk, Anglia
képviselősége.

Pirnitzer Alajos

gazdasági gépek
raktára és javitási műhelye
Budapest, Akademia-utcza 6. sz.,
Tüköry-féle palota mellett.

Gőzmozdonyok túl nem haladt működéssel.
Gőz-cséplőgépek.
Járgony- és kézi cséplő-gépek.
Vető-gépek, könnyük, egészen vasból.
Arató-gépek.
Tisztitó-rosták.
Szecskavágó-gépek.
Trieurs (konkoly és bükköny-választók)
Faműveleti-gépek.
Hajtószijak.

Árjegyzékek kivánatra postafordultával küldetnek.

246. szám.
ÁRJEGYZÉKE
az „ISTVÁN“ gőzmalom
készitményeinek.
Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben
Költségmentesen
Debreczenben, kötelezettség nélkül.
Ingyen zsákkal.

		100 frt
A.	Asztali dara nagyszemü	14.20
„	szinte 50 fntos zacskóval	14.40
B.	szinte apró szemü . .	14.20
„	szinte 50 fontos zacskóval	14.40
„	C. Dara középszerü . . .	13.—
„	szinte 50 fontos zacskóval	13.20
„	0. Királyliszt	13.80
„	1. Lánglliszt	13.20
„	2. Monlliszt	12.60
„	3. Zsemlyeliszt különös . .	12.—
„	4. „	11.40
„	5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendü	10.40
„	6. szinte 2-od „	9.40
„	7. Barna kenyérliszt 1-ső „	7.60
„	8. „ 2-od „	6.40
„	9. Lábliszt 1-ső rendü . .	5.20
„	10. „ 2-od rendü . .	3.60
„	11. Finom korpa zsákkal	2.40
„	„ zsáknélkül	2.—
„	12. Durva korpa zsákkal	2.—
„	„ zsáknélkül	1.60
R.	I. Rozsliszt 1-ső rendü. .	9.—
R.	II. szinte 2-od „ . . .	—.—
R.	III. szinte 3-ad „ . . .	6.40
R.	IV. szinte 4-ed „ . . .	—.—
A.	K. Árpakása 00	20.—
„	szinte 0	18.—
„	szinte 1	14.—
„	szinte 2	10.40
„	szinte 3	10.—
„	szinte 5	14.—
„	Árpadara 6	4.20
A.	Árpa liszt	

Debreczen, 1875. nov. 16.

A zsákok sulytartalma:
A. B. C. 0—8 számig netto 150 font
9. 10. . . . „ 125 „
11. 12. . . . „ 100 „
R. I.—III. számig . „ 150 „
R. IV. V. . . . „ 100 „
A. K. 00—5. számig „ 100 „
árpaliszt . . . „ 125 „

Eladó tanyaföld.

Az ebesi pusztán, a vérvölgy parton 16 nyilas legjobb minőségü tanya föld, rajta levő tanya és gazdasági épületekkel, melyek mind igen jó állapotban vannak, minden órán eladó. — Értekezhetni felőle a tulajdonossal czegléduteán 2627. sz. alatt a hajnalsoron.

367 1—6

Titkos betegségek
és
bőrbajok
gyógyittatnak **RICORD** párizsi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint,
FOGAK
és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.
Dr. Weisz Gyula.
gy. orvos által.
Lakik: Miklósutcza Mózes Lajos-féle ház 2079. sz.

281 35—36

Tüzifa.

Első osztályu sima hasitott **bükfa** kitünő égéserejü, a gázgyár előtti rakhelyen jutányos áron eladó. Értekezhetni báró O. Hugó jószágigazgatósnál a „Fehérló szállodában.“

365 3—3

Debreczen, nyomatott a részvény társ. könyvnyomdájában. 1875.